

ומקשינן: **ולרב חנן בר רבא, דאמר בשם רב, הוראת שעה היתה, והרי לפי דברי רב יהודה אמר רב היה שם "תרי רובי", אם כן יוצא, שלדורות נפסק שלא צריך "תרי רובי". וקשיא הא דאמר רב אבל ליוחסין לא, שמשמע ממנו שמצריך לדורות "תרי רובי".**

ומתריצין: **מאן דמתני הא דרב, שאמר אבל ליוחסין לא — לא מתני הא דאמר רב יהודה אמר רב בקרונות של צפורי היה מעשה, וסובר שהיה שם רק רוב אחד, ולכן סובר שהיתה זו הוראת שעה.**

גופא: שנינו לעיל **מצא בה תינוק מושלך בעיר.**

אם רוב בני העיר עובדי כוכבים הרי הוא עובד כוכבים.

אם רוב בני העיר ישראל הרי הוא ישראל.

אם בני העיר הם מחצה ישראל על מחצה עובדי כוכבים, הרי הוא ישראל.

אמר רב, לא שנו שהוא נחשב ישראל אלא לענין להחיותו, אבל לענין יוחסין לא.

ושמואל אמר, לפקח עליו את הגל.

והבינה הגמרא כוונתו, שגם לענין לפקח עליו את הגל בשבת הולכים אחר הרוב להכשירו כישראל.

ומקשינן: **ומי אמר שמואל הכי, שלענין פיקוח נפש צריך רוב להחשיבו לישראל כדי לחלל עליו את השבת?**

(ובהמשך תבאר הגמרא מה ההבדל בין אם יש רוב ישראל, לבין אם יש מחצה על מחצה, הרי בשניהם הדין שהוא נדון כישראל, אם כן מדוע חילקו אותם במשנה לשני מקרים)

ואמר רב בכיאר משה זו: לא שנו שאם יש רוב ישראל דינו כישראל אלא לענין להחיותו שביט דין מצווים לפרנסו משום "וחי אחיך עמך" (ויקרא כה).

אבל לענין יוחסין, לא נחשב הוא כישראל, שאם בת היא התינוקת שמצא, אסורה לכהן, ואפילו אם אין חשש שהיא אסופית⁽¹⁾ (כגון שאיבריה מתוקנים ומיושרים שאם היתה אסופית לא היו מתקנים את איבריה. וכן בשאר אופנים שהובא במסכת קדושין עג ב), מכל מקום חוששים שמא היא בת עובד כוכבים. ולפי מאן דאמר שגירות פסולה לכהונה, אפילו קטנה זו אסורה לכהן, ואפילו שיש שם רוב ישראל פסולה לכהונה.

ושמואל אמר אף לענין שמותר לפקח עליו את הגל בשבת כדי להצילו תוך חילול שבת, נחשב התינוק לישראל כשיש רוב ישראלים בעיר.

ואם כן, רואים מדברי רב שלא מועיל רוב אחד ליוחסין של כהונה.

ואומרת הגמרא על קושיתו של רבי ירמיה:

אשתמיטתיה לרבי ירמיה הא דאמר רבי יהודה אמר רב, שבשעת קרונות של צפורי הוה המעשה של משנתינו, שהיה שם "תרי רובי", ולכן הכריעו שם כהרוב.

1. אסופי — תינוק שנמצא מושלך שאין מכירים לא את אביו ולא את אמו, הרי הוא ספק ממזר,